

9 ljósi, að nauðsynlegt myndi verða til þess að fá áreiðanlegar skýrslur um flatarmál
23. jan. röktaðs og yrkts lands, samkvæmt fyrirmynd þeirri fyrir búnaðarskýrslu, er fylgir hreppstjórarreglugjörðinni frá 29. apríl 1880, að fela hreppstjórunum á hendur, að mæla sjálfir tún, engjar og kálgarða hjá hverjum búanda.

Þegar fyrirmynd sú, sem hjer er um að ræða, var samin, var gengið að því vísu, að flestir bændur myndu vita hjer um bil, hve stór tún sín og engjar væru, og að það þar, sem það væri ekki, myndi ekki vera miklum örðugleikum bundið, að mæla landið, eða þá að ætla á stærð þess. Í 40. grein hinnar nefndu reglugjörðar er því skipað fyrir, að bændur eigi sjálfir að gefa skýrslu um þetta atriði, eins og um annað, er þeir eiga að telja fram á vorhreppaskilum. Það er vitaskuld, að hreppstjórar verða að leiðbeina bændum til að hafa skýrslur þessar svo nákvæmar og áreiðanlegar, sem kostur er á, en hreppstjóri þarf því að eins sjálfur að skoða land bónda, fjenað o. fl., að hann hyggi skýrslu bóndans ranga, og ber þá að skýra sýslumanni frá því, sem fram kemur, svo að hann geti gjört út um, hvort ekki sje ástæða til að hefja rjettar-rannsóku um tíundarframtal hlutaðeiganda samkvæmt 6. gr. laga 12. júlí 1878.

Þetta er tjáð yður, herra amtmaður, til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar yrir hlutaðeiganda.

10 — Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suður- og vesturumdæminu um
23. jan. lóðartakmörk tómothúss. — Eptir að hafa meðtekið skýrslu sýslumannsins á Vestmannaeyjum og álit yðar, herra amtmaður, um umkvörtun Margrjetar nokkurrar Ólafsdóttur á Götum um yfirgang nábúa síns, Ólafs Magnússonar víl jeg, þar sem það sjest af skýrslu sýslumannsins, að tómothúsin á Vestmannaeyjum hafa eigi fast ákveðnar og útmældar lóðir, skora á yður, að brýna fyrir sýslumanninum, að honum sem umboðsmanni beri í hvert sinn, er hann byggir tómothús, að hlutast til um, að lóðartakmörk þess verði nákvæmlega tiltekin og skráð. Hvað sjer í lagi snertir kærna þá, er hjer liggur fyrir, getur yfirumboðsstjórnin þegar af þeirri ástæðu ekki tekið kærana til greina, að ekkert hefir komið fram um, að kærandi hafi lagaheimild fyrir lóð þeirri, sem hún þykist hafa misst.

11 — Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suður- og vesturumdæminu um
23. jan. leigumála á umboðsjörð. — Sýslumaðurinn á Vestmannaeyjum hefir, eptir beiðni leiguliðans á umboðsjörðinni Miðhúsum, Vigfúsar Einarssonar, farið þess á leit, að leigumáli sá, er hann situr við á nefndri jörðu, verði færður niður svo mikið, að hann þurfi ekki að greiða herra eptirgjald eptir jörðina, en nefnd sú, er skipuð var til að meta afgjöld jardaanna á Vestmannaeyjum, og amtsráðið hefir álitid hæfilegt, en það gjald er 30 álnum minna en beiðandinn hefir skuldbundið sig til að greiða með byggingarbrjefi sínu, og mælið þjer, herra amtmaður, fram með þessari beiðni.

Fyrir því vil jeg tjá yður til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar, að mig vantar heimild til að lækka samkvæmt uppástungum amtsráðsins eptirgjöld þau, er tiltekin eru í eldri byggingarbrjefum. Jafnvel þó jörðin hefði verið laus úr byggingu, og nú ætti að gefa út nýtt byggingarbrjef fyrir hana, hefði ekki mátt ákveða eptirgjaldið eptir hana eingöngu eptir uppástungum amtsráðsins sjá 5. gr. b. og c. ráðgjafarbrjefs frá 25. maí 1880 (B. 89), sbr. landshöfðingjabrjef 22. júní s. á. (B. 101).